Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 7 (999) ★ miercuri 17 februarie 1965 ★ 8 pag. 30 bani

Un loc de recreere? Un patinoar în care mii de copii învață să patineze ?

Da. Toate acestea la un loc și încă ceva: un dar nespus de frumos făcut copiilor de regimul nostru democrat-popular.

ÎN CINSTEA ALEGERILOR de la 7 martie

Se apropie alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în Sfaturile populare, iar ei, pionierii școlii medii din Deva, nu pot rămîne indiferenți. Deși sînt la o vîrstă prea fragedă pentru a-și da, alături de părinții lor, votul celor mai buni fii ai poporului, nu vor lipsi totuși de la acest eveniment important. Vor fi și ei prezenți la centrele de votare. Ce vor face acolo ? Pionierii de aici au o mulțime de acordeoane. L-au rugat pe profesorul lor de muzică Sturzu Dima să-i ajute să facă o orchestră de acordeoane și s-o dirijeze chiar dînsul. Să meargă împreună cu ei la centrele de votare și să cînte în fața alegătorilor, să participe și ei la marea bucurie a celor mari.

Aliniați, sub bagheta profesorului, degetele bat sincronizate, ritmic, clapele. Cîteva cîntece populare specifice regiunii : „Mureșanca", „Mîndru-i jocul hațegan", sînt aproape învățate.

Cei din clasele a V-a A și a V-a B au avut o altă idee, o acțiune la fel de interesantă și frumoasă. Să alcătuiască o brigadă artistică de agitație. Programul ? Nimic mai ușor. Alegerile vechi au fost satirizate de cei mai mari scriitori ai noștri. Alegerile din anii de democrație populară au fost cîntate de cei mai cunoscuți poeți contemporani. Profesorii de limba și literatura romînă i-au ajutat pe pionieri și au selecționat cele mai reprezentative texte și poezii. Interpreți talentați s-au găsit : Rațiu Daniela, Toader Tania, Marian Sanda, Neag Viorica și mulți alții au și „intrat" în roluri.

În ziua de 7 martie vor fi și ei prezenți la centrele de votare. Dar acțiunele organizate de pionierii acestei școli nu s-au limitat numai la atît. Tot ei au organizat o întrecere pe școală pentru cea mai curată și mai disciplinată clasă. Mai mult de o lună de zile, cei dintr-a VI-a, a VII-a și a VIII-a s-au evidențiat în permanență cîștigînd întrecerea.

Un alt buchet de flori în cinstea alegerilor : afară nu prea a nins, dar în catalog „a plouat" numai cu 9 și 10. Șchiopu Ninela (clasa a VI-a A), Tudor Lucia (clasa a IV-a B), Gribincea Carmen (clasa a IV-a A), Cîmpeanu Alexandru (clasa a VII-a B) au strîns cea mai mare recoltă de note mari și, bineînțeles, de cunoștințe.

Pionierii școlii l-au invitat în mijlocul lor pe tovarășul Ioan Irimie, candidat pentru Sfatul popular al orașului. El i-a lăudat pentru sîrguința la învățătură și în activitatea pionierească și le-a povestit despre cele 1 400 apartamente noi din cartierul Viilor, despre noile sate în care arde becul electric. Toate acestea sînt rodul muncii creatoare a oamenilor muncii conduși de partid.

V-am povestit despre cîteva acțiuni ale pionierilor din Deva în cinstea alegerilor de la 7 martie. Astfel de acțiuni organizează însă pionierii din toate orașele și satele patriei.

N. BULGARU

DE LUNI PÎNĂ SÎMBĂTĂ

Săptămîna despre care vă povestesc a fost ca oricare altă săptămînă, în care copiii au învățat, au citit, s-au jucat. Și totuși, ceva neobișnuit se petrecea în fiecare zi. Cîțiva pionieri din clasele a VI-a, a VII-a și a VIII-a, se tot întîlneau, discutau, se sfătuiau. Nu era nici un secret că aceștia erau... îndrăgostiții de fizică, care formaseră și cercul micilor fizicieni. Secretul cel mare era, ceea ce puneau la cale. „Să vedem mai întîi cum va ieși" spuneau ei misterioși. Tovarășul profesor Gheorghiță Gheorghe era mereu asaltat de întrebările micilor tehnicieni. Ei, și ce să mai lungim vorba, sîmbătă la ora „16 fix" (așa s-a anunțat în toată școala), la camera pionierilor puteau veni toți cei ce doreau să asculte... emisiunea de radio. Atunci abia au înțeles ce-au lucrat colegii lor. Un radio ! Deocamdată cu galenă. Așa că, ținînd seama că numai unul cîte unul puteau asculta, și că amatori erau destui... audiția s-a prelungit pînă spre seară.

(După corespondența pionierului Grăjdan Vasile din comuna Robeasca, raionul Făurei, regiunea Galați).

ONOAREA ȘCOLII

DRUMUL SPRE NOTE BUNE

Nu demult, am discutat cu pionierii din comuna Avrig, raionul Sibiu. Aici s-a născut Gheorghe Lazăr. Școala medie îi poartă numele. Mîndri de aceasta, pionierii îngrijesc monumentul cu bustul marelui învățător așezat în mijlocul satului, casa în care a locuit. Ei au scris o monografie a școlii, au întocmit un album cu fotografiile învățătorilor și profesorilor care au predat aici de-a lungul anilor. Pionierii din Avrig învață bine, au o bogată activitate pionierească, țin mult la onoarea școlii, a satului.

Mi-au povestit în treacăt, despre echipa lor de dansuri. Prin partea locului era un dans foarte frumos : Bătuta. Pionierii s-au dus la horă, acasă la cei mai bătrîni și l-au învățat. Acum, echipa lor dă serbări, și nu numai în Avrig, ci și în satele vecine. Cea mai mare bucurie au avut-o însă după un spectacol cînd s-au trezit pe scenă cu moș David Nicolae.

— Am venit să vă văd mai de aproape, le-a spus el. Bravo ! Faima avrigenilor se păstrează prin voi.

Copiii n-au răspuns nimic, dar fiecare se simțea în al nouălea cer. Lauda bătrînului era cea mai înaltă prețuire.

Tradiția, onoarea școlii, se păstrează mai ales învățînd bine. De pildă, Răduțu Eugenia. Ea consideră că a ști, a-ți însuși cunoștințe temeinice e o chestiune de onoare. De aceea învață cu perseverență. Citește o dată, de două ori și dacă este nevoie și a treia oară. „Pînă știu totul" spune ea.

(Continuare în pag. 6-a)

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

Distincțiile pionierești

A doua condiție

Săptămîna trecută, „Scînteia pionierului“, a publicat la rubrica „Distincțiile pionierești“ un articol despre prima condiție : învățătura și disciplina. Dacă urmărim mai departe pe aceeași filă a „Carnetului pentru distincții pionierești“, urmează imediat a doua condiție pentru pionierii între 9–11 ani. **„Să cunoști imnul Republicii Populare Romîne și Internaționala, să știi ce simbolizează drapelul tricolor al Republicii Populare Romîne, steagul roșu al partidului, cravata roșie și insigna de pionier“.**

Dacă colinzi Școala generală de 8 ani nr. 14 Oradea, începînd cu clasele III-a și sfîrșind cu clasele a VIII-a, te convingi că toți pionierii și școlarii cunosc „Imnul Republicii Populare Romîne“ și „Internaționala“. S-au străduit, cu ajutorul instructorilor, diriginților, fie la orele de muzică, fie la Casa pionierilor să le învețe. Pioniera Dragomirescu Mihaela ne-a spus că la fiecare serbare copiii cîntă aceste minunate cîntece. Cînd au sărbătorit ziua de 30 Decembrie, nu numai elevii de la cor, ci toți ceilalți participanți la serbare au cîntat cu drag minunatul imn al republicii noastre.

Elevii de aci cunosc ce simbolizează drapelul tricolor al Republicii Populare Romîne, steagul roșu al partidului, cravata roșie și insigna de pionier. Deseori, în mijlocul lor au fost invitați activiști de partid, de U.T.M. care le-au vorbit despre fiecare simbol în parte.

Pentru pionierii între 11–14 ani, a doua condiție pentru obținerea distincției pionierești sună astfel : **Să cunoști și să știi să povestești episoade din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului (crearea partidului, luptele ceferiștilor și petroliștilor din 1933, eliberarea Romîniei de sub jugul fascist, proclamarea Republicii Populare Romîne, precum și aspecte din trecutul de luptă al Uniunii Tineretului Comunist)“.**

Cum procedează, de exemplu, pionierii din clasa a VII-a a Școlii generale de 8 ani nr. 4 din Oradea ? În fiecare an, la 16 Februarie, la 21 Mai, la 23 August, la 30 Decembrie, (precum și cu alte prilejuri) discută despre istoricele evenimente în legătură cu aceste date. Deunăzi, ei au invitat-o să le povestească despre luptele ceferiștilor și petroliștilor din 1933 pe tovarășa instructoare superioară Maria Birisi. Ea le-a evocat evenimentele de acum 32 de ani, dar și pionierii au povestit, la rîndul lor, unele aspecte. Cu cîteva zile înaintea acestei întîlniri, ei au cerut diferite cărți și reviste de la biblioteca școlii. Citindu-le, au putut afla mărturii despre eroismul de care au dat dovadă greviștii din 1933, conduși de partid. Felul în care pionierii Ionescu Dana, Bodi Cătălina, Dragotă Miron și alții care au vorbit, a dovedit colectivului de conducere al detașamentului că ei cunosc bine acest episod din lupta oamenilor muncii conduși de partid. În împrejurări asemănătoare, ei au arătat că pot povesti și celelalte episoade despre care e vorba în a doua condiție.

Condițiile ce trebuie îndeplinite pentru obținerea distincțiilor sînt pentru ei preocupări dragi. De aceea, nu e de mirare că la Școala generală de 8 ani nr. 4 din Oradea numărul „steluțelor roșii“ sporește necontenit.

N. B. TULCEANU

Intîlnire cu secretara comitetului raional U. T. M.

O seară geroasă de iarnă. La Școala generală de 8 ani nr. 4 din Capitală orele s-au încheiat. Luminile sînt stinse peste tot, doar sus, într-o sală de la etajul I, ard becurile. Aici are loc o adunare deosebită. Pionierii claselor a VII-a A și a VII-a B au în mijlocul lor pe secretara Comitetului raional U.T.M. „30 Decembrie“, tovarășa Maria Cristea, pentru a le vorbi despre Uniunea Tineretului Muncitor.

Ușor emoționată, emoția pionierilor transmițîndu-i-se și ei, tovarășa Maria Cristea le-a vorbit copiilor cu multă căldură.

Citind poezia „Cele trei porți“ a lui Marcel Breslașu, cele trei minunate porți, de aramă, de argint și de aur simbolizînd intrarea în rîndurile pionierilor, mai apoi în rîndurile utemiștilor și a celor mai buni în rîndurile membrilor de partid, tovarășa secretară le-a vorbit despre legătura dintre cele trei generații...

Ea le-a arătat copiilor care sînt îndatoririle unui utemist, dîndu-le ca exemplu utemiștii din școlile și întreprinderile raionului „30 Decembrie“, fruntași atît în muncă și în învățătură, cît și în acțiunile pe tărîm obștesc.

În partea a doua a adunării a avut loc un frumos program artistic în care pionierii celor două clase au recitat poezii și au interpretat cîntece pionierești, adunarea încheindu-se prin înmînarea, la 16 pionieri, a celei de-a doua distincții pionierești.

M. P.

Copiii și iarna

Zarea pare-ncremenită,
Mări de plumb pe boltă-s norii,
Vîntu-și acordează vesel
Struna asupra viorii.
Și, deodată, din înalturi,
Site mari cern, cu sfială,
Fluturi de omăt ce-și joacă
Haina albă, de beteală !

Lupta-i gata să înceapă !
Taberele-s aliniate.
La etaj, cîteva... geamuri
Spre copii privesc speriate !
„Dacă-n focul bătăliei,
Vreun bulgăre buimac.
Își greșește... adresantul
Și, pe negîndite, pac ?!“

Rîde un balcon cu poftă :
„Ce v-o fi găsit acu' ?
Pionierii știu ei singuri
Ce e bine și ce nu !“
După mica „bătălie“,
Au învins tăiosul ger !
Gospodari atenți și harnici
Are noul cartier !

...Ninge ! Lin, covorul moale
Prinde albul să-și aștearnă.
Pomii, ca într-o poveste,
Înfloresc în plină iarnă !
La întrecere cu vîntul,
Și pudrați cu promoroacă,
Cine poate să ne-ajungă ?
Cine poate să ne-ntreacă ?

Foto : **GR. PREPELIȚĂ**
EMIL GONCIU

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

Lenea și-a mutat sediul

Colegul nostru Boiciuc Vasile nu e prea înalt, nici prea scund și, nici prea cuminte, nu era. Ochii lui nu sînt prea negri, nici părul prea castaniu și, nici vorba prea frumoasă, n-o avea. Îi lipsea voința, în schimb lene găseai la el cîtă voiai. Noi spuneam în glumă, cîte o dată, că „lenea își are sediul la Boiciuc". Dar cînd am văzut că „gluma se-ngroașă", că se tot adună notele de 3 și 4 ne-a pierit zîmbetul de pe față. Și cum Vasilică se făcea că nu înțelege nimic, i-am atras noi atenția și nu numai atît, dar i-am spus foarte serios că de astfel de prieteni nu avem nevoie. Și-am nimerit bine, tocmai acolo unde „îl durea" pe Vasilică — prietenia noastră. Știți care sînt notele colegului nostru acum ? 9 la matematică, 7 la geografie, 8 la muzică, 9 la geometrie. „Hei, ne-am zis noi, lenea și-a mutat sediul". Aveți grijă, dragi prieteni, să nu care cumva să se ascundă pe la voi, că de la noi, din clasa a VI-a A, de la Școala generală de 8 ani nr. 8 din Baia Mare, a plecat !

ELENA TOFAN
(după scrisoarea pionierei Tămaș Valerica)

In paranteze...

Foileton

Oricît s-ar părea de curios, am cunoscut cîțiva băieți din aceeași clasă, care seamănă între ei ca niște picături de apă. Adevărați gemeni. Mai să nu-i deosebești pe unul de celălalt. Și Fallc Ion, și Toader Ilie, și Iozon Adrian, și Barbu Mircea sînt „unul și unul" cum se zice. Frumoși și... mîndri (de cele 6-7 corigențe, de fiecare persoană), voinici ca „Sfarmă-Piatră" (în bătăile pe care le provoacă), vorbăreți și veseli (în orele de curs), foarte sensibili (cînd li se pune întrebarea : „Cînd aveți de gînd să învățați, să vă purtați frumos" ?").

Nu trebuie însă, să scăpăm din vedere, că fiecare dintre ei are personalitatea lui, ceva care îi este caracteristic. Mircea, de pildă, este „bufonul clasei", Adrian știe foarte frumos să-și facă autocritica, să-și ia angajamente (bineînțeles, fără să le respecte), Ilie plînge cu lacrimi cît pumnul, cînd vine mama lui la școală, încît te face să crezi că amarnic se mai căiește de cele ce le-a făcut (dar se-nșeală cel ce-l crede !).

S-ar putea să vă închipuiți că pionierii clasei a VII-a C de la Școala generală de 8 ani nr. 18 din Sibiu (unde trăiesc acești gemeni) sînt încîntați de calitățile comune și specifice ale „gemenilor". Doar, așa cum am spus, sînt frumoși, mîndri, voinici, veseli, sensibili, știu să-și ia angajamente. Da, spun colegii, dar nu știm cum să scăpăm de... paranteze !"

ELENA MĂNESCU

RAID-ANCHETĂ

Scurte popasuri

OF, GHINIONUL MEU !

Ajung la Școala generală de 8 ani din Ciudanovița (Oravița — Banat) și clopoțelul numai ce sună de începerea orelor. Nu-i nimic, îmi zic, o să dau o raită prin curte. Nu ies bine însă, și văd că doi pionieri se ascund după colțul școlii, apoi o iau la sănătoasa spre o pădure din apropiere.

Am aflat că pe unul îl cheamă Floca Ion, și pe celălalt Tilica Pavel și că sînt în clasa a VI-a.

... Pavel a venit abia la a patra oră, iar pe Ion am auzit că l-a adus mama sa a doua zi la școală de mînă, ca la grădiniță.

Urîtă poveste ! Iar pentru mine, of, ghinionul meu să notez în bloc-notes : Pavel și Ion fug de la ore

PLÎNG DOUĂ FILE DIN BLOC-NOTES

Iată-mă la Școala medie din Siret, regiunea Suceava. Sînt invitată la ora de istorie. Imi scot bloc-notesul și notez : oră interesantă, copiii sînt atenți, răspund bine, o clasă cu elevi foarte, foarte disciplinați... Dar, chiar în fața mea, un băiețel vîrît aproape în întregime sub bancă, rîde pe înfundate. Aud foșnetul unor file întoarse.

Poate că e o întîmplare numai, că pionierul din fața mea a găsit tocmai la ora de istorie, să citească ceva hazliu. Dar nu ! Am discutat cu colegii săi. Mi-au spus că mai în toate orele are cîte ceva de citit. Am discutat cu catalogul : 6 corigențe.

Și în timp ce îmi notam toate acestea, am văzut că plînge. Nu, nu pe Găină Dumitru (așa îl cheamă), ci două file din bloc-notesul meu plîngeau.

MĂ CREZI ?

Știu că te-ai supărat prietene bloc-notes. Dar vezi bine, te-am purtat peste tot, prin multe, multe școli. Adu-ți aminte, deunăzi am fost la Școala generală de 8 ani nr. 62, din raionul 23 August, la clasa a VII-a A. Cînd a intrat tovarășa profesoară la ora de chimie clasa arăta ca o zi însorită. Și liniștea aceea firească de la începutul fiecărei ore ! Și apoi răspunsul sigur și respectuos al elevilor ! Și cît de atent o ajuta pionierul Botezatu Dan pe tovarășa profesoară în mînuirea substanțelor pentru experiențe ! Adu-ți aminte și de elevii clasei a VIII-a A de la Școala generală de 8 ani din Slobozia, raionul Piatra Neamț. Doar tu ai scris bucuros numele pionierilor Lupu Ion, Bîrsan Aurelia, Căpățînă Gheorghe și Dumitrița cu care se mîndrește întreaga unitate.

Ai auzit tu la Școala generală de 8 ani din satul Lazu-Terpezița, regiunea Oltenia, de copii care fug de la lecții, sau citesc în timpul orelor ?

Nu ! Ai întîlnit atîtea fapte de laudă.

Intr-o zi, sînt sigură, vei avea de scris așa de mult despre Ion, despre Pavel sau despre Dumitru, atît de mult și frumos (după ce ei se vor fi schimbat) încît nu-ți vor ajunge filele. Mă crezi ? Voi mă credeți copii ?

MARTA CUIBUȘ

(După corespondențele pionierilor Gabor Ecaterina, Codreanu Ion, Savin Gh. Rodica, Sălan I. Gheorghe).

CUM NE COMPORTAM

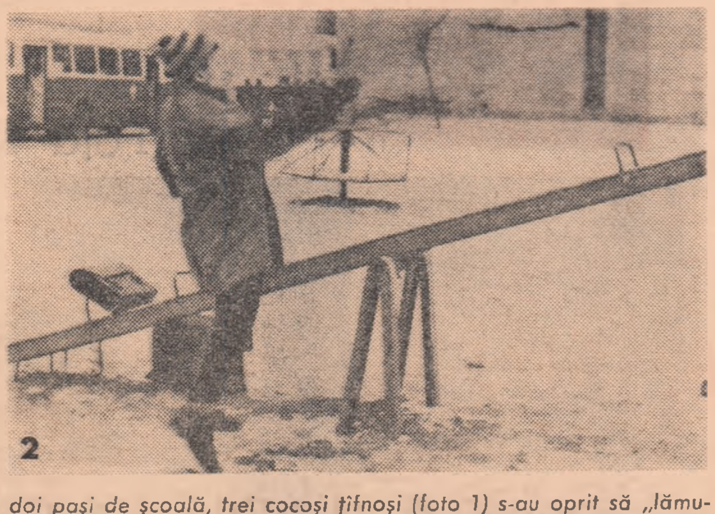
La doi pași de școală...

E vreme de seară și, în grupuri vesele, fete și băieți, abia ieșiți de la cursuri, se-ndreaptă spre case. Mulți dintre ei, se mai opresc o clipă-două în loc, discutînd cu aprindere o carte, sau subiectul vreunui film, alții...

Dar poate că ar fi bine să vedem ce fac — o dată ieșiți de la cursuri — acești alții și, pentru mai multă exactitate, să dăm cuvîntul aparatului de fotografiat și să urmărim, de-a fir-a păr, ce ne va povesti el.

Iată, deși colegul lor, — Militaru Mircea, din clasa a V-a A, de la Școala de 8 ani „Vasile Alecsandri" din raionul „16 Februarie", se-ndreaptă liniștit către casă, în spatele său, și numai la

doi pași de școală, trei cocoși țîfnoși (foto 1) s-au oprit să „lămurească" între ei și în văzul lumii, cu ajutorul pumnilor, o socoteală mai veche, uitînd probabil de faptul că poartă pe mîneca hainei matricola unei școli care se mîndrește cu foarte mulți elevi fruntași la învățătură și disciplină. Numele acestor „mușchetari" de bîlci ? Iată-le : DRAGOMIR PAUL și GRIGORESCU FLORIN, dintr-a V-a B și PETRE SANDU, dintr-a V-a A — toți trei de la Școala generală de 8 ani „Vasile Alecsandri".

Vis-a-vis de ei, unul care le-ar putea fi frate geamăn — deși

le este numai coleg — s-a aprovizionat cu pietre și bucăți de gheață din belșug (foto 2) și, deși părculețul din str. 13 Decembrie este înzestrat cu leagăne, balansoare etc. el se „distrează" bombardîndu-i pe cei care au venit aici să se joace frumos. Nu-i cunoaștem numele, dar voi, copiii de la Școala „Vasile Alecsandri", poate-l recunoaște-ți și-i veți transmite cele de cuviință într-o adunare pionierească...

RÎMBU MIHAI DAN, de la aceeași școală (în clasa a III-a B) și-a făcut lecțiile și acum se dă cu sania, dar nu acolo unde ar trebui (deși locu-i frumos și numai bun pentru așa ceva !), ci pe un derdeluș improvizat, de pe care săniuța îl duce exact în fața autobuzului 32, periclitîndu-și viața. „Distracție", e asta, Rîmbule ?!

Acești trei pierde... iarnă, deși s-a-ntunecat de-a binelea, pierd vremea, zgribuliți, uitîndu-se (foto 4) la reclama filmului „Un su-

rîs în plină vară", deși, după spusele lor, l-au văzut la televizor. Școala unde învață ? Nr. 119. Numele — nu și l-au declarat, spre mai multă... siguranță. Sugerăm colectivului de conducere al unității de pionieri de la această școală să afle cum îi cheamă și să le dea o mînă de ajutor în ceea ce privește folosirea timpului.

La Școala generală de 8 ani nr. 5 din raionul „30 decembrie" — instantaneu la sfîrșit de ore (foto 5). Distracție... costisitoare.

Cei doi eroi din fotografie, care, deși au avut curajul să pozeze, nu l-au mai avut și pe acela de a-și spune numele, și-au „remorcat" ghiozdanele de-o sîrmă și le tîrîie după ei, spre hazul lor și al colegului lor Tăpălagă Florian, din clasa a VI-a C.

Ce părere aveți despre acești „eroi", copii ?

Text : ȘTEFAN ZAIDES
Foto : GR. PREPELIȚĂ

O puternică instalație de foraj făurită de hărnicia și talentul constructorilor de utilaj petrolier din Ploiești.

TURNURI ALBE

O hală uriașă, cu o viață proprie, trepidantă. Oameni și mașini își încrucișează drumurile într-un continuu du-te-vino, fiecare executînd însă cu precizie un anumit lucru, împlinind modernele instalații de foraj ce sînt admirate și prețuite pentru marea lor tehnicitate nu numai pe Valea Prahovei, în noile schele petroliere din țară, dar și în peste treizeci de țări străine, unde le exportăm.

Mecanizarea reduce eforturile la minim. E destul ca, bunăoară, omul de la macara sau de pe podul rulant, ridicat la zeci de metri înălțime, să apese pe un buton, și brațul de gigant să-ți ridice o încărcătură de douăzeci-treizeci de tone.

Mă uit sus: uriașa încărcătură, metalică, este purtată în cîteva clipe de la un capăt la altul al halei, pe sub dungile albe ale tuburilor de neon, unde este nevoie.

— Cîndva, o greutate mult mai mică, o ruginitură de cazan, o transportam dintr-un loc în altul cu răngile, cu brațele. Și dura cîte o săptămînă. Lăcătușul Radu Tudor rămîne o clipă pe gînduri, apoi adăugă: Ați întrebat de maistrul Constantin Buiac. Nu cred să vină așa repede, e la o întîlnire cu alegătorii, în oraș. E candidat al F.D.P. pentru M.A.N. Om vrednic, cunoaște meserie, nu glumă. Lucrează în uzină de copil...

BIOGRAFIE

Radu Tudor, comunist, lăcătuș aci la Uzina „1 Mai" din Ploiești, la secția montaj, evocînd anii de ucenicie ai lui Constantin Buiac, deapănă înseși amintirile care țin de copilăria sa. Nu împlinise încă unsprezece ani cînd a plecat de acasă. dintr-un sat din Vlașca. Acasă n-aveau pămînt, s-a dus la București să învețe o meserie, să muncească. A intrat băiat de prăvălie la un băcan. Cum se lumina de ziuă, freca dușumeaua cu motorină, care mînjea deopotrivă scîndura uscată și genunchii goi ai băiatului. Dar, într-o zi...

— Nu poți să mai stai la mine! i-a zis stăpînul. Du-te unde știi !...

Băcanul dăduse faliment.

Radu și-a luat bucceluța cu cele cîteva rufe ponosite și a plecat. A intrat uc[…] nic la „Vulcan". Ani și mai[…]

Cu elicopterul „Gheorghiță-reporterul" prin țară

Mă înapoiam dintr-o călătorie în străinătate. Străbătusem mări și continente. Eram sub impresia puternică lăsată de cele văzute și auzite în călătoria mea. Și frumuseți ale naturii, și frumuseți create de mîna omului. La acestea mă gîndeam cînd, deodată, am tresărit. În fața mea se întindea un peisaj familiar și neasemuit de frumos.

Străbătusem o parte din Cîmpia Dunării și mă apropiam de inelul pietros al Carpaților cu frumusețea lui mereu nouă.

Nu m-am putut opri să-mi conduc elicopterul dintr-o parte în alta a țării, așa, fără nici un itinerar dinainte stabilit.

Privesc Bărăganul. Aceeași întindere cunoscută, dar parcă alta. Peste albul zăpezii se văd presărate grupuri, grupuri de clădiri întinse, albe cu acoperișurile roșii... Noile construcții ale cooperativelor agricole de producție. Și satele sînt noi, casele cele noi cu arhitectura specifică, cu pridvoare și zugrăveli exterioare, cu instalații electrice, înconjurate de pomi, parcă ar fi vile pe lîngă care oamenii au adunat și frumusețe, și confort, întîlnite de obicei la cabane și la case de odihnă. Îmi atrage atenția în mod deosebit noul aspect al orașelor. Blocuri moderne, pastelate în culorile liniștitoare și plăcute ochiului, străzi largi, spații verzi, magazine, case de cultură și artă etc. Iată Galații, de exemplu. Nu știu ce să privesc mai întîi. Vastul șantier metalurgic, noul oraș, sau șantierul naval, unde în prezent a intrat în fabricație noul tip de cargou de 3 000 de tone. Elicopterul meu zboară în susul Dunării.

Vreau să văd cîteva șantiere navale. La Brăila se construiesc remorchere de 1 200 C.P., cu un înalt nivel de automatizare.

La Oltenița un nou tip de remorcher și drăgi maritime autopropulsate, cu o capacitate de 400 mc pe oră. Iată și portul de lîngă vechea cetate. „Drobeta" și de lîngă zidul rămas de la podul făcut de vestitul Apolodor din Damasc — podul lui Traian. E vorba de șantierul naval Turnu Severin. Și aici sînt în construcție salande maritime, autopropulsate, pentru diferite transporturi de materiale.

Navele sînt dotate cu aparatură modernă de automatizare și de mecanizare. Parcă ași vrea să-mi schimb meseria și să mă fac marinar!

Plec cu regret de pe firul Dunării, mai ales că de aici, de la Turnu Severin, începe de fapt marele șantier care va schimba Porțile de Fier ale Dunării în porțile luminii.

Mi-am propus să trec de-a lungul și de-a latul țării, să vă povestesc și vouă ce-am văzut pe șantierele și în orașele patriei noastre. Dar astea pe curînd. Acum aterizez să-mi alimentez elicopterul.

GHEORGHIȚĂ-REPORTERUL

Bucuria pionierilor de la Școala generală de 8 ani din comuna Pantelimon — București e îndreptățită: tovarășa Ana Cioponea, instructoarea lor, a fost propusă candidată a F.D.P. pentru alegerile în Sfaturile populare.

CIFRE ȘI FAP[…]

• *Acțiunea de dotare a tra[…] Diesel electrice, începută în 1959. se[…] ficului efectuat cu asemenea locom[…] era în 1961 la 26 la sută în trimest[…] turile feroviare au fost dotate cu 8[…] șitul anului 1965 se prevede […] trice să cuprindă 45 — 50 la […]*

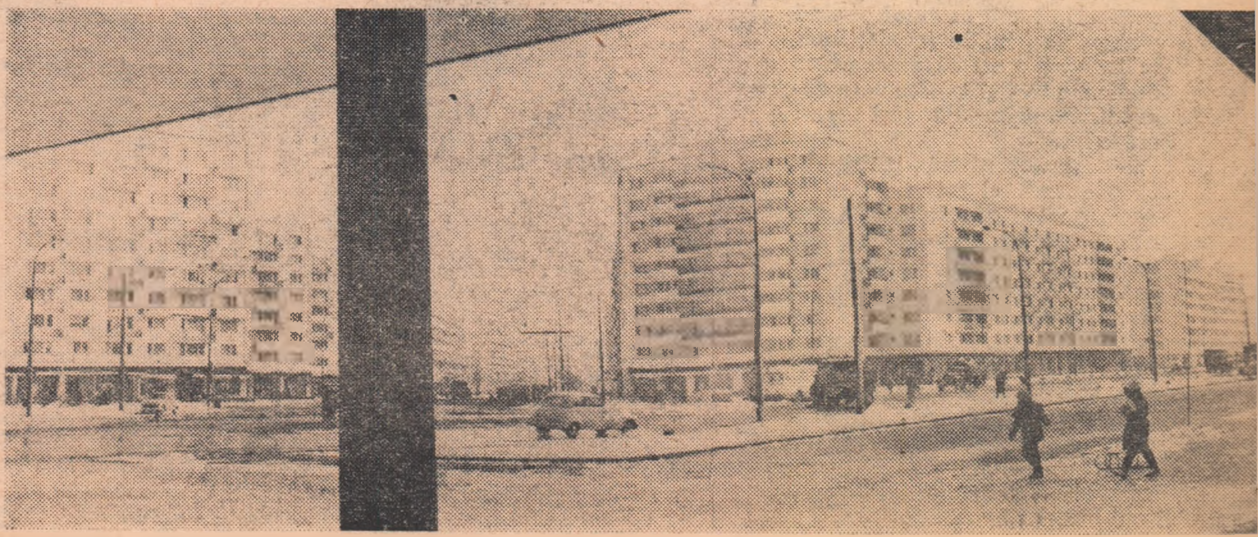
• *O rețea dezvoltată de uni[…] trolului medical stă la dispoziția […] număr de 6 spitale cu 650 de pa[…] s-a ajuns azi ca rețeaua medico-sa[…] și Telecomunicațiilor să cuprindă 14[…] și 6 sanepiduri regionale.*

• *Nu de mult, în centrul orașu[…] mai fost date în folosință încă do[…] mente s-au mutat în majoritate […] impiegați de mișcare și lăcătuși d[…]*

• *Volumul transporturilor de […] Numai între Brașov și Predeal se […] diferite produse. De altfel. din C[…] zilnic peste 300 de trenuri de marf[…] se încarcă într-o singură zi tot […] într-o săptămînă.*

• *Numai în primii 4 ani ai ș[…] comotive, electromecanici și alți m[…] meserii și și-au ridicat calificare[…] cursurile de scurtă durată. Printre […] pentru locomotive Diesel electrice.*

Fața în față

... de mizerie. Ucenicii,
... uri de cei vîrstnici, lu-
... în frig, cu unelte rudi-
... tare, cîte 10–12 ore pe
... Și cînd s-a încheiat ter-
... nul de ucenicie, toți cei
... zeci de băieți, între
... și Radu, au fost dați
... ră.
... ra în 1933. Muncitorii de
... „Vulcan", ca și cei de la
... fabrici și uzine bucu-
... ene, se solidarizaseră cu
... ta eroicilor ceferiști de
... Grivița...
— Pe tovarășul Buiac
... m cunoscut la Ploiești,
... , în uzină, spune lăcă-
... ul Radu Tudor. Era un
... at subțirel, slăbuț —
... nic. Și acum, uite-l!
... De noi se apropie un
... bat cu fața veselă, înalt
... bradul. E bucuros să-mi
... te uzina, așa cum e bucu-
... să-mi vorbească despre
... le construcții din Plo-
... spre marile com-
... blocuri cu sute de

apartamente din piața Gării de Sud, de pe Bulevardul Republicii, despre noul cartier Ploiești-Nord.

GAZDELE MEDALIEI DE AUR

— Deocamdată, să ne oprim aici, spune Constantin Buiac. Aici prinde viață inima sondelor.

Gheorghe Cucu, Gheorghe Enache și alți lăcătuși din sectorul condus de comunistul Constantin Buiac montează cu ajutorul mașinilor uriașul agregat prevăzut cu felurite mecanisme, troliul, ce stă la baza instalației de foraj, și de unde se dau toate comenzile: să pornească motoarele, sapa de foraj să se înșurubeze în pămînt, la mii de metri adîncime.

Și tot de aici se dă comanda și pentru ridicarea turlei de la pămînt: două-trei minute, și turla se înalță în văzduh!

Aflu că în trecut, cînd uzina era mai mult un atelier de reparat utilaj petrolier, se lucra cîte trei luni la ridicarea unei sonde modeste.

Urmăm drumul împlinirii sondelor, pe o distanță de peste un km, prin hale înzestrate cu utilaj modern, și ajungem pe marea platformă de afară. Acolo unde s-au aliniat și se aliniază sute de instalații de foraj, zvelte, ca niște turnuri albe, printre care și puternica instalație 3 DH-200!...

— Care a obținut anul trecut medalia de aur la tîrgul internațional de la Leipzig...

— Da, răspunde Constantin Buiac. Acum însă realizăm o nouă instalație, care poate fora pînă la o adîncime de 7 km! Așa că, cine știe?!... — spune el glumind. Am fi bucuroși să fim gazdele unei noi medalii de aur!

AL. DINU IFRIM

Declarația guvernului Republicii Populare Romîne în legătură cu acțiunile militare agresive ale S.U.A. împotriva Republicii Democrate Vietnam

Poporul și guvernul romîn au luat cunoștință cu multă îngrijorare de faptul că avioane ale forțelor aeriene americane au bombardat orașul Dong Hoi și alte localități din R. D. Vietnam, fapt recunoscut și în declarații oficiale ale Departamentului de Stat al Statelor Unite ale Americii.

Aceste acțiuni, care au stîrnit o legitimă indignare și numeroase proteste în întreaga lume, sînt acte de război ce nu pot fi justificate prin nimic, săvîrșite împotriva unui stat independent și suveran. Ele constituie grave încălcări ale normelor dreptului internațional și ale Cartei Organizației Națiunilor Unite. Agravînd situația creată prin intervenția militară a S.U.A. în Vietnamul de sud și încălcarea dreptului imprescriptibil al poporului din Vietnamul de sud de a dispune liber de soarta sa, acțiunile agresive împotriva R. D. Vietnam încarcă pe autorii lor cu o grea răspundere.

Guvernul Republicii Populare Romîne își exprimă profunda sa îngrijorare față de primejdia extinderii sferei operațiunilor militare în Asia de Sud-Est și față de implicațiile pe care această situație periculoasă le poate crea pentru pacea lumii întregi. Unindu-și glasul cu al celorlalte țări socialiste și al altor țări iubitoare de pace, guvernul Republicii Populare Romîne condamnă acțiunile agresive săvîrșite de forțele militare ale S.U.A. în Vietnam.

Guvernul Republicii Populare Romîne susține cu hotărîre cererile juste cuprinse în Declarația din 8 februarie a. c. a guvernului Republicii Democrate Vietnam și consideră că este imperios necesar ca guvernul Statelor Unite ale Americii să pună capăt neîntîrziat acțiunilor sale agresive împotriva R. D. Vietnam, să înceteze amestecul inadmisibil în treburile interne ale poporului sud-vietnamez și intervenția militară în Vietnamul de sud, să aplice cu strictețe acordurile de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam.

Poporul și guvernul romîn asigură guvernul Republicii Democrate Vietnam și poporul vietnamez, care de ani de zile luptă cu eroism pentru apărarea independenței și suveranității naționale și pentru unificarea patriei sale, de toată solidaritatea, simpatia și sprijinul lor frățesc.

IE

Din munca și viața ceferiștilor

... porturilor feroviare cu locomotive
... extinde tot mai mult. Ponderea tra-
... ne a crescut de la 1 la sută — cît
... ul I 1964. Numai în 1964, transpor-
... locomotive Diesel electrice. La sfîr-
... ul cu locomotive Diesel elec-
... talul traficului feroviar.

... pentru ocrotirea sănătății și con-
... riștilor și familiilor lor. De la un
... ri și 5 policlinici cîte erau în 1944
... itară a Ministerului Transporturilor
... spitale cu 2 300 paturi, 23 policlinici

... ui Simeria, regiunea Hunedoara au
... blocuri noi. În cele 75 de aparta-
... ecanici și fochiști de locomotive,
... revizie.

... mărfuri din țară crește an de an.
... ransportă zilnic 30 — 35 de tone de
... omplexul CFR Brașov vin și pleacă
... și călători, iar în regionala Brașov
... itea mărfuri cît se încărcau în 1938

... senalului 35 000 de mecanici de lo-
... uncitori feroviari și-au însușit noi
... prin școli profesionale și prin
... aceștia se află peste 1 000 mecanici

În centrul comunei Mărășești-Panciu, nu departe de Sfatul popular se află o clădire nouă, din curtea căreia glasurile vesele ale copiilor se aud pînă departe. E clădirea noii școli generale de 8 ani, pe care o vedeți în fotografia de sus.

Ce era în trecut Calea Griviței? O înșiruire de dughene și cîrciumi, de case mici și dărăpănate (fotografia din dreapta), unde se cuibăreau bolile și mizeria...

Cum arată azi Calea Griviței? Priviți (fotografia din stînga) și faceți comparație. În blocurile moderne, cu sute de apartamente, locuiesc muncitori, oameni ai muncii cu familiile lor; magazine de tot felul oferă cumpărătorilor produse de calitate superioară.

Pe strada largă circulă zeci de troleibuze (construite în țară) tramvaie și mașini de tot felul.

Prezențe romînești peste hotare

Dezvoltarea continuă, armonioasă, a industriei noastre socialiste, a artei și culturii, fac tot mai numeroase prezențele romînești peste hotare, la diferite tîrguri și expoziții internaționale.

Astfel, la Tîrgul internațional de la Montevideo (Uruguay), deschis zilele trecute și la care participă 23 de țări, între care Argentina, Brazilia, S.U.A., U.R.S.S. și altele, țara noastră este prezentă cu peste 800 de exponate.

Oamenii de specialitate ca și publicul vizitator dau o mare apreciere standurilor romînești, care cuprind tractoare U-650 și U-651, motoare electrice, freze și strunguri moderne, cunoscutul autocamion „Carpați", produse alimentare și de artizanat, precum și machete ale unei instalații de foraj 3DH, a unui cargou de 4 500 tone și altele.

Exprimîndu-și impresiile despre standurile romînești, Francisco Mario, ministru al industriei și muncii din Uruguay, a spus: „Pavilionul romîn mi-a lăsat o impresie optimă atît în ce privește gradul de realizare tehnică a produselor expuse, cît și datorită varietății lor. Asta demonstrează un important avans în progresul țării dv. Mașinile și utilajele prezentate relevă marile posibilități de a valorifica cu ajutorul lor bogățiile naturale"...

Tot recent, s-a inaugurat, la Galeria de artă modernă din Milano, o expoziție de artă plastică romînească, care prezintă lucrări ale unor cunoscuți graficieni romîni. Expoziția a fost inaugurată în cadrul programului de schimburi culturale între Italia și Romînia.

De la prietenii tăi de peste hotare

Micii campioni

Nu de mult, sala sporturilor „Vörös Meteor" din Budapesta a găzduit niște întreceri mai puțin obișnuite. Este vorba de întrecerile de scrimă ale pionierilor, la care au participat un număr de peste 1 100 de copii din 17 școli din Budapesta și 28 de școli din țară.

Din juriul concursului au făcut parte campioni olimpici și mondiali ai Ungariei.

Întrecerile au fost viu disputate și spectatorii au aplaudat îndelung pe micii sportivi. Cel mai mult le-au plăcut însă fazele spectaculoase pe care le-a oferit în jocul său pionierul Kunas Pali, în vîrstă de 13 ani. De altfel, la întrecerile de spadă Pali a ieșit învingător, obținînd o medalie și diplomă.

La Pali succesele în sport se împletesc strîns cu succesele obținute la învățătură, unde are numai note foarte bune.

Marika Horvath, în vîrstă de 12 ani a cîștigat locul 1 la proba de floretă-fete. Pentru Marika, acesta este primul ei succes în domeniul sportului. La învățătură are numai rezultate excepționale.

LA COTA 568

20 de ani de la moartea lui CONSTANTIN GODEANU

...Gara Simeria — decembrie 1944. **Trenuri militare pe care mîini aspre de muncitori scriseseră . „Totul pentru front, totul pentru victorie !“** treceau, grele de material de luptă şi de alimente, spre frontul antihitlerist. Iar de-acolo, din iureşul luptelor, soseau trenuri încărcate cu răniţi. Trupele fasciste, în pragul dezastrului, simţind că totul e pierdut, se cramponau cu disperarea înecatului, de fiece palmă de pămînt, de fiece piatră. Şi cele mai crîncene lupte se dădeau în munţii Cehoslovaciei, în Tatra

— Acolo cred c-o să mergem şi noi — explica Constantin Godeanu tovarăşilor săi de arme. Trebuie să fim acolo unde-i mai greu..

Luă o bucată de hîrtie şi, cu un capăt de creion, se apucă să scrie părinţilor rămaşi acolo, la Pietroasele — Buzău : „Dragii mei, vă rog foarte mult să nu fiţi supăraţi pe mine. V-am mai scris într-o scrisoare...“

Da, mai scrisese părinţilor şi cu aproape două luni în urmă, în octombrie, cînd, împreună cu alţi utecişti, fostul ucenic la Atelierele C.F.R. „Griviţa“ membru al C.C. al Uniunii Tineretului Comunist, ceruse voluntar să plece pe front

Mai scrisese părinţilor atunci, **în acel sfîrşit de octombrie**, cînd armatele Germaniei fasciste abia fuseseră izgonite de pe pămîntul ţării : „...Nu trebuie să uitaţi un lucru : în momentul în care un om intră într-o luptă, trebuie să meargă pînă la capăt ; trebuie să lase interesele personale şi să lupte pentru interesele celor mulţi, celor care au încredere în el. Cei care părăsesc lupta se numesc laşi...“ „...Eu, o dată ce-am plecat de-acasă şi am intrat în rîndurile muncitorilor, sînt şi fiul lor. Atunci cînd am fost închis (de către Siguranţa burghezo-moşierească, pentru lupta sa revoluţionară — n.a.) ei m-au ajutat foarte mult, aşa că şi faţă de ei am o datorie. şi faţă de tovarăşii mei de luptă şi de suferinţă am o altă datorie...“

Prins de amintiri, Constantin Godeanu — Costică, cum îi spuneau tovarăşii şi cei de-acasă — se trezi abia cînd trenul ce avea să-l ducă spre front fluieră scurt de cîteva ori şi se urni, greoi. Strecură scrisoarea în cutia poştală şi alergă de prinse vagonul în care se afla grupa sa.

Zăpada căzuse într-un strat gros şi afînat încît chiar tunurile mai uşoare, afundîndu-se în ea, erau tot mai greu de urnit, iar ostaşii, pornind la atac, abia îşi trăgeau picioarele din troienele de omăt.

Godeanu cu ai săi luptau tocmai într-un sector greu al frontului — în munţii Javorina. Aici, în faţa Regimentului 2 infanterie din Divizia „Tudor Vladimirescu“, din care făcea parte şi Godeanu, întăriţi pe Cota 568, fasciştii se apărau cu înverşunare. Minele lor, mitralierele răreau fără milă rîndurile atacanţilor şi zăpada se înroşise de sîngele celor căzuţi.

Şi iată că sarcina de a cuceri „Cota de foc“, cum o numeau ostaşii, reveni tocmai batalionului 2, întărit de curînd cu numeroşi utecişti voluntari.

Cînd sosi ordinul de atac, Godeanu porni printre primii. Dar o mitralieră inamică, chiar în faţa lor, nu slăbea nici o clipă tirul şi de multe ori cei din grupa lui Godeanu trebuiră să se facă una cu omătul.

— Nu vă lăsaţi, băieţi — îi încuraja caporalul Godeanu.

Prin zăpada înaltă, pe coate, în fruntea grupei sale, Godeanu începu să se strecoare tot mai către stînga, cu gînd să cadă în spatele blestematului cuib de mitralieră.

— Dacă le aruncăm o grenadă... — îşi împărtăşi el gîndul — s-a zis cu ei, şi-atunci cînd or porni ai noştri la atac, n-o să-i mai oprească nimeni...

La cîţiva paşi numai, se iviră servanţii mitralierei hitleriste. Numai unul dintre ei privea roată, în jur. Îl zări pe caporal cu ai săi, şi îndreptă către ei mitraliera. Dar grenada zvîrlită de Godeanu nimeri chiar în mijlocul fasciştilor. Un snop de foc şi cuibul de mitralieră dispăru pentru totdeauna. Dar Constantin Godeanu n-a mai apucat să se bucure de victorie : un proiectil îl lovi mortal, şi tînărul, căzu îndemnîndu-şi cu ultima licărire de viaţă, tovarăşii de arme :

— Înainte, băieţi ! Luptaţi şi pentru mine... Înainte !..

Şi pleoapele lui se închiseră grele, ascunzînd sub ele o ultimă imagine — aceea a atacului trupelor romîne, care se desfăşura victorios.

Puţin timp după luptă, pentru fapta sa nepieritoare de eroism, utecistul-erou, caporalul Constantin Godeanu, a fost decorat şi avansat post-mortem la gradul de sublocotenent.

EMIL EMANOIL

Ştiaţi că...

...Într-una din călătoriile sale, căpitanul James Cook a ancorat lîngă insula Galapagos, pentru a aproviziona vaporul cu apă potabilă. Pe această insulă el a găsit o broască ţestoasă uriaşă, pe care a luat-o cu el. Pe insulele Tonga, James Cook şi echipajul său au fost primiţi foarte prieteneşte de către băştinaşi şi, drept răspuns la primire. căpitanul a dăruit broasca şefului tribului. Şi de aici începe istoria broaştei. ...„Dumneaei“, a primit titlul de şef de trib, şi i-a fost dăruit numele de Tui Malila. Pe timbrele editate, aici, între anii 1897 şi 1935 se poate vedea portretul uriaşei broaşte ţestoase. Cel mai interesant lucru este faptul că acest „şef de trib“ original mai trăieşte şi astăzi, cu toate că de la acea călătorie a lui James Cook s-au scurs 200 de ani !

...În anul 1249, cînd marile oraşe italiene erau independente, un soldat al oraşului Bologna a trecut în armata oraşului Modena. luînd cu el un hîrdău de stejar din care dădea apă calului ? Autorităţile de la Bologna nu au făcut mare caz de plecarea ostaşului. în schimb ţineau mult să fie restituit hîrdăul. Conducătorii de la Modena au refuzat această pretenţie şi s-a iscat o ceartă între cele două oraşe, iar apoi un război, care a durat 22 de ani. Hîrdăul cu pricina se află şi acum la Modena, într-unul din vechile turnuri ale oraşului.

Casa pionierilor din Făgăraş

Onoarea şcolii

(urmare din pag. 1)

— Şi ştie mereu, intră în discuţie şi instructoarea.

Obrajii Eugeniei se aprind de emoţie. E premiantă din clasa I. Anul acesta, pe primul trimestru are doar două medii de 9, în rest 10.

De altfel în şcoala lor mulţi alţi pionieri învaţă bine. În toată unitatea au o singură corigentă. Rezultatele bune n-au venit însă de la sine. Pentru asta au învăţat, s-au ajutat. Cînd cineva nu era atent la explicaţii, nu-şi împărţea timpul cum trebuie, era indisciplinat sau leneş, colectivul intervenea imediat. La fel au procedat şi în cazul clasei a IV-a A. Ce s-a întîmplat ? Ştiind că are notă la naturale, Bucur Ion n-a mai învăţat ca de obicei. Acelaşi lucru s-a petrecut şi cu Ştefan Elena, Haiduc Mircea, cu... toţi elevii clasei. Bineînţeles, tovarăşa învăţătoare i-a ascultat. Pe toţi. Nimeni n-a ştiut. Cine a mai văzut ca o clasă întreagă să primească nota 4 ? Onoarea clasei, a şcolii a fost un moment în primejdie. „Aceasta nu trebuie să se mai întîmple“, şi-au spus ei cu hotărîre.

Şi nu s-a mai întîmplat. Nici un pionier din grupa lor nu a mai primit de atunci nici 4, nici măcar 5.

Şi Bădilă Mircea din clasa a VII-a este cunoscut în şcoală. Fie că are notă sau nu, el este atent la explicaţii, îşi notează cu grijă tot ce e mai important, acasă învaţă, scrie, e prezent în laborator, la bibliotecă, acolo unde poate să-şi îmbogăţească cunoştinţele.

Sînt mulţi pionieri harnici în Avrig. Îndrăgesc cartea, munca, dansul. Ei fac cinste nu numai clasei, ci şi şcolii în care învaţă.

GETA COSTIN

POŞTA REDACŢIEI

Dragi prieteni,

Am aflat o sumedenie de lucruri interesante din scrisorile voastre. Ne-am bucurat mult auzind despre adunările pe care le-aţi organizat, despre concursurile la care aţi participat, despre satul sau oraşul în care trăiţi, despre atîtea şi atîtea lucruri deosebite. Printre prietenii noştri care ne-au scris despre toate acestea sînt :

Popovici Veronia — Lunca, Botoşani ; Vasilache Petru — Cîndeşti — Piatra Neamţ ; Enache Marin — Gratia, Videle ; Mimiş Petre — Gogoşari, Giurgiu ; Baciu Ion — Munteni, Slobozia ; Daniel Dobreanu — Tîrgu Jiu ; Viorica şi Zoia Trebici — Lunca Bradului, Topliţa ; Roşu Maria — Pitaru, Titu ; Corneliu şi Viorel Condrea — Filipeşti Tîrg, Cîmpina ; Dumitru Vasile — Albeni, Buzău ; Portik Francisc — Gurghiu, Reghin ; Vasile Marian, Piteşti ; Teodorescu Paul — Stîlpu, Buzău ; Matei Ana — Archiud, Bistriţa ; Cheznoiu Nicolae Arcani—Gorj; Cotora Victoria — Castranova, Caracal ; Popescu Veroana — şi Moise Elena, Slănic, Muscel ; Petrescu Adriana — Epureni, Iaşi ; Becheru Petre — Moţăţei, Calafat ; Rusu Maria — Dedrad, Reghin ; Cerciu Ana — Rîul Sadului, Sibiu ; Predica Constanţa — Vişina Veche, Corabia ; Rus Dorica — Răzoare ; Bucureşti ; Pînzaru Dorin — Darabani, Dorohoi ; Linţu Elena — Sibiu ; Dan Puiu — Techirghiol, Dobrogea ; Niţoiu Angela — Brăieşti, Cislău ; Vasile Ispăşoiu — Tutana, Curtea de Argeş ; Mudura Maria — Chişirid, Oradea ; Eit Ruşeu — Murfatlar, Medgidia ; Bălan Viorel şi Libotean Ion — Homorodul de Mijloc, Satu Mare ; Trifa Gheorghe — Scărişoara, Cîmpeni ; Drăguţ Gabriel — Curtea de Argeş ; Gîlcă Adrian — Turnu Măgurele : Cuţuliga Irina — Novaci, Gilort ; Bardaş Vasilica — Vîlcele, Rîmnicu Sărat ; Tănase Gabriel — Bucureşti ; Stăcescu Elvira — Piatra Neamţ ; Mocanu Gheorghe — Pîrjol, Moineşti ; Anghel Viorel — Oneşti ; Socoleanu Radu — Comăneşti, Gura Humorului ; Radu Nicolae — Piteşti ; Hilohinu Ana — Războieni, Tîrgu Neamţ ; Bădilă Elisabeta — Sebeş ; Suba Ion — Vişca, Ilia ; Beznea Lenuţa — Movileni, Galaţi ; Scripcariu Livia — Mînăstioara — Siret, Rădăuţi ; Gavriş Florian — Păuleşti, Crişana ; Ghiţă F. Sevastia — Cocorăşti, Slatina ; Cornea Elena — Feldioara, Sf. Gheorghe ; Benescu Vasile — Jideni, Rîmnicu Sărat ; Pavel Mariana — Mehedinţa, Teleajen ; Harnagea Constanţa şi Maria Stancu — Focşani ; Enache Anghel — Ungureni, Balş ; Cerbulescu Mihaela — Reşiţa ; Cojocaru Iulia — Paşcani ; Simionescu Elena — Dorna Arin, Vatra Dornei ; Creţu Ion — Turnu Severin ; Benea Gheorghe — Craiova ; Gheorghiu Anca — Galaţi ; Păduraru Ion — Sascut, Adjud ; Rusu Ion — Săbed, Tîrgu Mureş ; Tulic Sanda — Niculeşti, Strehaia ; Amarandei Mircea — Crasna Leuca, Săveni .

Dragi prieteni, în aşteptarea noilor voastre veşti vă dorim succes la şcoală şi în activitatea pionierească.

Cu bine

SPORT

Fază din meciul Steaua — Dinamo București (campionatul R. P. R. de seniori; Primul din stînga: Ștefanov. Portar: Dumitraș.

Aspecte de la întîlnirea dintre echipele de juniori Constructorul București—Avîntul Miercurea Ciuc.

Cîte ceva despre hocheiul pe gheață

E iarnă, anotimpul sporturilor pe zăpadă și gheață — schiul, bobul, patinajul artistic și de viteză, hocheiul. Dintre acestea am ales să vă vorbim despre *hocheiul pe gheață*. De ce? Pentru că este un joc sportiv foarte frumos — distractiv și pentru cei care îl practică, și pentru cei care îl privesc — mai ales dacă e bine jucat.

Foloasele practicării lui?

În primul rînd, e sănătos, pentru că îți permite ca și în timpul iernii să-ți continui activitatea sportivă în aer liber; te obligă, de asemenea, să te perfecționezi și în altă ramură de sport, *patinajul*, pentru că alergarea pe patine este baza hocheiului; în sfîrșit, îți dezvoltă o seamă de calități fizice — în special viteza, îndemînarea, forța.

Originea acestui joc sportiv se pierde în negura Evului Mediu. Mărturii despre practicarea lui în acea vreme găsim la lucrările unor pictori și gravori *olandezi*, reprezentînd scene de joc întrucîtva asemănătoare hocheiului pe care îl cunoaștem astăzi. Dar jocuri cu mingea pe gheață — sub diferite forme — erau practicate nu numai în Olanda, ci și în alte țări. Din *Anglia*, obișnuința acestor jocuri a fost transplantată în *Canada*, unde a căpătat — în condițiile climei reci de acolo — o deosebită popularitate și dezvoltare. Prin transformări succesive hocheiul canadian s-a cristalizat — în jurul anilor *1880 — 1890* într-o formă aproape identică (în ceea ce privește numărul de jucători și folosirea „pucului") celei de astăzi, traversînd după aceea înapoi Oceanul și răspîndindu-se în Europa. *În țara noastră, primele jocuri de hochei s-au disputat în anul 1925,* la București, pe gheața lacului Cișmigiu, dar adevărata dezvoltare a acestui sport la noi a fost posibilă doar începînd din 1958, cînd în Capitală a fost pus în funcțiune patinoarul artificial „23 August". Hocheiștii noștri au realizat de atunci progrese simțitoare și au obținut o serie de rezultate bune pe plan internațional, în întîlniri amicale și la campionatele mondiale.

Datorită patinoarului artificial, care a prelungit sensibil anotimpul practicării sporturilor pe gheață, hocheiul bucureștean s-a consolidat și a tranșat în favoarea sa rivalitatea cu hocheiul din regiunile cu climă mai rece ale țării, în special cu hocheiul din Miercurea Ciuc — acest orășel care beneficiind de condiții climatice favorabile, a fost multă vreme o pepinieră de talente hocheistice.

La București s-au înființat mai multe secții de hochei pentru juniori (la clubul Steaua, la Școala sportivă de elevi, nr.1, la cluburile Dinamo, Constructorul, Olimpia) în care copiii — bineînțeles după ce au învățat în prealabil să patineze — își însușesc, încă de la vîrsta de 10—11 ani, „tainele" jocului cu crosa și cu pucul. Unii dintre cei care au început hocheiul cu cîțiva ani în urmă au urcat acum atît de mult pe treptele cunoașterii acestui sport, încît au ajuns chiar în lotul nostru reprezentativ *(cum e cazul cu Florescu, Pană, Dumitraș, Ștefanov și alții)*, jucînd cot la cot cu hocheiștii noștri fruntași, ceva mai vîrstnici, ca Șt. Ionescu, Calamar, Varga, Biro.

Exemplul lor arată că porțile hocheiului vă sînt deschise și vouă, dragi prieteni. Învățați să patinați bine — acum cît e iarnă, iar dacă, peste vară, fotbalul vă va absorbi o bună parte a pasiunii pentru sport, la sfîrșitul toamnei viitoare veniți la concursurile de selecție pe care le vor organiza secțiile de hochei ale cluburilor.

C. DIAMANTOPOL

Pentru agenda voastră sportivă

FOTBALUL era cunoscut încă de grecii și romanii din antichitate. Cato, Iuliu Cezar și Marc Aureliu erau admiratori ai acestui „joc divin". Jucau fotbal și egiptenii. Aceștia puneau mingi de fotbal pînă și în sarcofage.

PRIMA ASOCIAȚIE SPORTIVĂ din Europa a fost asociația scrimerilor, înființată la Paris în anul 1554.

CU AJUTORUL UNUI APARAT SPECIAL — dinamometrul pentru boxeri — s-a stabilit că lovitura dată cu dreapta de Gene Fullmer, fost campion mondial la categoria mijlocie „cîntărește" 504 kg, viteza loviturii atingînd 13.6 metri pe secundă.

ÎNOTĂTORII au o mare capacitate respiratorie. În timp ce la o persoană care nu face sport această capacitate nu trece de 3,5 — 4 litri de aer, la înotători ea atinge 6—7 litri. Diferența între circumferința toracică a unui înotător la intrarea și ieșirea din apă este de 10—16 cm în loc de 5—8 cm, cît este în mod obișnuit.

MARATONISTUL sovietic Ivan Filin, se antrenează de 5—6 ori pe săptămînă, alergînd zilnic cîte 30—35 km. Într-o lună, el parcurge un drum egal cu distanța dintre Moscova și Leningrad, iar într-un an ar putea parcurge distanța Moscova și Vladivostok.

CICLISTUL Onesim Pankratov a făcut în anii 1911—1913 o cursă fără precedent în jurul lumii. El a parcurs 48 000 de verste (51 264 km) în doi ani și 18 zile.

Foileton

„CAMPIONUL"

Se numește Mariniuc Mircea. N-ați auzit de el? El este „campionul". Un campion... neoficial, dar perfect autentic și recunoscut ca atare de o stradă întreagă. Nu mă credeți? Întrebați, spre convingere, pe oricine de pe strada Căminului din București.

— Unde locuiește Mircică?

— Care Mircică? Sportivul? La numărul 24! vi se va răspunde imediat, fără cea mai mică ezitare, iar dacă cel întrebat este un copil, răspunsul va fi și mai complet, adăugîndu-se scara, etajul și chiar formula „dacă vreți vă arăt eu!"

Cum se explică această popularitate a „eroului" nostru? El este campionul străzii. Și nu unul simplu. Ci un policampion. Vara este campion la volei, baschet, fotbal, popice, iarna la patinaj, hochei pe gheață, iar în toate sezoanele luate la un loc este campion la... joacă. Se joacă cu... orele. Vara — pînă la muierea maioului ca un burete, iar iarna pînă la limita suportabilă de... roșeață a nasului și a urechilor, gerul fiind singurul arbitru al deosebitei sale pofte de joc.

Nu este mai puțin adevărat că fiind un campion recunoscut al jocurilor, Mircică — căruia, am uitat să vă spun, îi place mult și șahul — este deseori în „criză de timp" cu lecțiile. Consecința? Deși este un băiat dotat, în catalogul clasei a VI-a a Școlii generale de 8 ani nr. 46 din București, în dreptul numelui său plouă cu 6 și 7 la mai toate obiectele, exceptînd educația fizică, unde are 10.

Acolo, în catalog, „scorul" notelor nu este chiar favorabil. Oare se potrivește el cu reputația de „campion"? Ce părere ai, Mircică?

MARIUS POP

Cu schiuri pe dealurile comunei Ciocănești, raionul V. Dornei.

Patria

Mi-a povestit un brad înalt că Luna
Vrăjită stă din drumu-i totdeauna
Cînd vede Oltul, padinele, Crișul,
Și culmile, și plopii, și brădișul.

Și îmi șoptise marea la ureche
Că țărmul nostru nu are pereche,
Și stelele surîd cînd vin la scaldă ;
Ademenite de chemarea-i caldă.

Un fir de iarbă mi-a mai spus, îmi pare,
Că însuși mîndrul și voiosul soare
Se hîrjonește blînd cu Bărăganul
Și nu-l mai părăsește cît e anul.

Cînd stă de veghe Soarele, aprinsul,
Cînd cercetează stelele cuprinsul,
Cînd Luna suie, Luna cînd coboară,
Ți-aud în suflet cîntecul, o țară...

VASILE MĂNUCEANU

Frumoasă-i țara

Frumoasă-i țara ta, copile !
Cu munți cu ape și păduri,
Cu mîndre și-nsorite zile,
Scriind într-ale vremii file,
De aur viu — alesături.

Au înflorit-o muncitorii
Conduși în luptă de partid.
Ei, ce-au adus în țară zorii
Și anii marilor victorii
Cînd porți de vis ni se deschid.

Cînd cresc orașe ca-n poveste,
Și holde și uzine cresc
Și fiecare zi-i o veste
Că tot mai sus pe-nalte creste,
Urcăm cu pas muncitoresc.

Frumoasă-i țara ta, și iată,
Frumoși sînt oamenii în ea !
Au inima în piept curată,
Și brațul vrednic, și bogată
Privirea, cu sclipiri de stea.

Cu frumusețea-i împreună
Tu crești, copile, fericit —
Comori de vise mari adună
Și fă-le patriei cunună
În viitorul însorit !

PETRE GHELMEZ

ORCHESTRA PIONIERILOR

Mulți dintre voi. dragi cititori, care v-ați aflat în sala teatrului C.C.S. din București, în zilele finalei celui de-al VII-lea concurs al formațiilor artistice de amatori, vă amintiți taraful de copii de la Băsești (azi Viișoara) —Bîrlad. un taraf care a stîrnit senzație la Finala concursului de amatori, fiind distins cu premiul special al Radioteleviziunii.

41 de instrumente orchestrate polifonic, cu muzicanți în vîrstă de 9,10,11 și 12 ani, iată fără îndoială o apariție capabilă să comunice spectatorilor — mari și mici — un mare entuziasm. Cine sînt micii virtuoși ? 42 de pionieri, elevi fruntași la învățătură, opt dintre ei— Spătaru Rodica (solista), Arteni Doina, Dobrea Veronica, Bocan Geta, Popa Angela, Postolache Mihai, Sandu Ovidiu și Baltag Doina — fiind copii de nota 10, titlu la care aspiră și ceilalți membri ai tarafului.

Citeva cuvinte despre stilul de lucru al tarafului. Fiecare elev instrumentist exersează zilnic, singur, acasă, o oră — o oră și jumătate, întregul ansamblu repetînd de două ori pe săptămînă.

Apreciind deosebitul talent al pionierilor din taraf, cunoscuții profesori muzicologi Țurlea, Popovici și dirijorul Ion Baciu de la Iași, precum și maestrul Radu Voinescu din București, s-au deplasat special la Viișoara pentru a le da îndrumări pentru viitor micilor muzicieni ca și tînărului lor dirijor Spătaru Aurel.

Încerci o deosebită emoție gindindu-te la semnificațiile profunde ale faptului : 42 de copii cîntă cu instrumentele lor muzicale, în cîntece înflorite pe frumoasele plaiuri moldovene, viața nouă, prosperă a satului lor, astăzi electrificat, cu cămin cultural, cinematograf și două școli.

Copiii cîntă cîntecele țării.

M. POP

Dezlegări de jocuri

Dragi cititori, după cum ați fost anunțați într-una din recentele poște ale redacției, publicăm dezlegările la jocurile distractive apărute în numărul din 6 ianuarie a. c. pe pagina a 8-a. Un număr foarte mare de copii au trimis dezlegările la redacție, ele fiind în bună parte corecte. Pentru ei și pentru ceilalți dintre voi, care ați încercat să le dezlegați dăm acum răspunsurile.

Labirintul — **toți cei patru băieți, Andrei, Barbu, Costel și Dănuț au reușit să găsească mingea, pornind în căutarea ei prin cele 4 intrări ale labirintului.**

8 cuvinte din 7 : **cuvîntul înscris pe a treia coloană verticală este PIONIER.**

Cuvîntul enigmatic : **cuvîntul de pe cele 4 fîșii care se intretaie este COCOR.**

Medalion

Gr. Alexandrescu

Cel care avea să devină unul dintre marii noștri poeți și poate cel mai însemnat fabulist romîn, s-a născut la Tîrgoviște în 22 februarie 1810. Vine din fragedă copilărie în București, unde va învăța carte mai întîi la pensionul francezului Vaillant, om luminat și cu oarecari merite în răspîndirea culturii franceze la noi și a celei romînești în Franța. Trece apoi la colegiul Sf. Sava, avînd ca profesor între alții pe Eufrosin Poteca. În acest timp face cunoștință și se împrietenește cu poetul Iancu Văcărescu, cu viitorii mari scriitori și oameni politici, Ion Heliade Rădulescu, Ion Ghica, Ion Cîmpineanu, mai apoi Nicolae Bălcescu, cu care discută, pune la cale îmbunătățiri pentru soarta Principatelor Romîne, pe care le va servi cu devotament prin scrisul său. Întocmai ca și Bălcescu, Bolliac, C. A. Rosetti și atîția alți scriitori și oameni de cultură din veacul trecut, viitorul poet și prozator, autor de memorii de călătorie, traducător din Florian, Voltaire și alți scriitori francezi, va fi o vreme mînat de entuziasmul deșteptării naționale, ofițer (iuncăr) în garda națională. Dar, trimis la Focșani, punct de graniță atunci între Muntenia și Moldova, poetul se plictisește repede și-și dă demisia. La 1840, (an pe care-l salută cu viguroasa satiră „Anul 1840"), este arestat pentru că ar fi participat la un complot. Cum avea, datorită poeziilor publicate, un deosebit prestigiu, este eliberat și în 1844 îl găsim slujbaș la stat. La 1848 în timpul revoluției îl găsim printre primii în rînduri, sprijinind idealurile acesteia din tot sufletul, cu scrisul și cu fapta. La fel se va întîmpla și la 1859 în timpul Unirii principatelor. Cel ce scrisese *Umbra lui Mircea la Cozia, Răsăritul lunii, Adio la Tîrgoviște, Trecutul, Mormintele, Epistolele* (un fel de scrisori publice în versuri adresate unor mari figuri contemporane sau din trecut, foarte obișnuite atunci), autorul atîtor fabule în care satirizase regimul feudal, lumea veche de atunci, nici nu putea să nu fie de la începutul pînă la sfîrșitul activității lui, de partea și în rîndul celor mai de seamă luptători pentru dreptate de atunci. După Unire, în calitate de director al ministerului instrucțiunii și cultelor, de ministru pentru scurt timp în același domeniu, apoi de membru în Comitetul teatral și de director al Eforiei spitalelor, va continua să militeze pentru binele țării, pentru cei de partea cărora se situa cînd își scria gîndurile și simțămintele în versuri sau în proză. Autorul a cărui operă a însemnat cel mai de seamă moment în evoluția poeziei noastre, înainte de Eminescu (pe care l-a prevestit în atîtea privințe) avea să lase astfel urmașilor săi exemplul viu al unui scriitor și cetățean militant pentru binele și dreptatea mulțimii, pentru propășirea poporului său. Avea să moară, după o îndelungată și chinuitoare suferință, sărac și uitat de prea puțin atentele oficialități ale vremii, acum 80 de ani, în 1885.

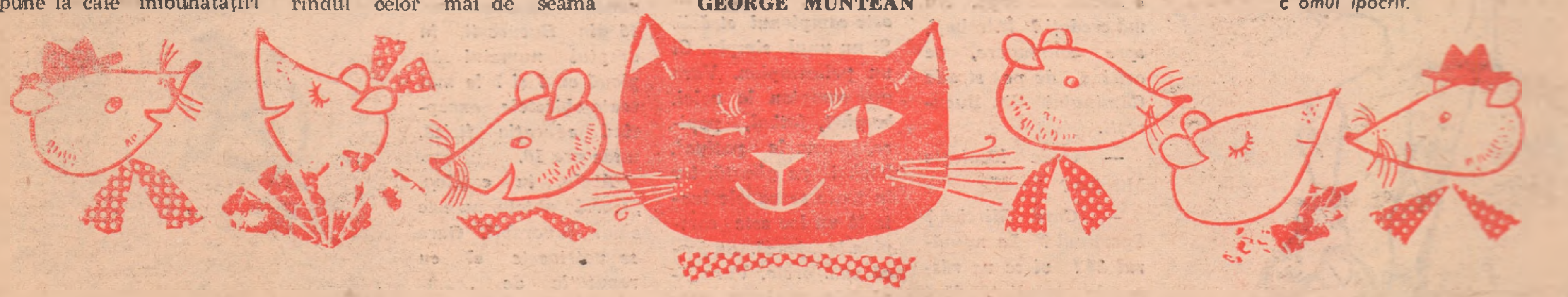
Scrierile sale însă, talentul și originalitatea lor, expresia lor aleasă, spiritul înalt omenesc de care sînt străbătute acestea, vigoarea combativă a poetului în satire și fabule (*Cîinele și cățelul, Boul și vițelul, Toporul și pădurea, Oglindele, Corbul și barza*, și altele multe) în articolele de ziar etc., au făcut ca figura poetului să răzbată peste veac, să-și dobîndească un loc definitiv în istoria literaturii noastre și să-l citim și astăzi cu plăcere, cu emoție și bucurie.

GEORGE MUNTEAN

Șoarecele și pisica

FABULĂ DE GRIGORE ALEXANDRESCU

Un șoarece de neam, și anume Raton,
Ce fusese crescut sub pat la pension,
Și care în sfîrșit, după un nobil plan,
Petrecea retirat într-un vechi parmazan,
Intîlni într-o zi pe chir Pisicovici,
Cotoi care avea bun nume-ntre pisici.
Cum că domnul Raton îndată s-a gătit
Se o ia la picior, nu e de îndoit.
Dar smeritul cotoi, cu ochii în pămînt,
Cu capu-ntre urechi, cu un aer de sfînt
Începu a striga : „De ce fugi, domnul meu ?
Nu cumva îți fac rău ? Nu cumva te gonesc ?
Binele șoricesc cît de mult îl doresc
Și cît îmi ești de scump, o știe Dumnezeu !
Cunosc ce răutăți v-au făcut frații mei,
Și că aveți cuvînt să vă plîngeți de ei ;
Dar eu nu sînt cum crezi ; căci chiar asupra lor
Veneam să vă slujesc, de vreți un ajutor.
Eu carne nu mănînc ; ba încă socotesc,
De va vrea Dumnezeu, să mă călugăresc".
La ast frumos cuvînt, Raton înduplecat,
Văzînd că Dumnezeu de martur e luat,
Își ceru iertăciuni și-l pofti a veni,
Cu neamul șoricesc a se-mprieteni.
Îl duse pe la toți, și îl înfățișă
Ca un prieten bun ce norocu le dă.
Să fi văzut la ei jocuri și veselii !
Căci șoarecii cred mult la fisionomii,
Ș-a acestui străin atîta de cinstit
Nu le înfățișa nimic de bănuit.
Dar într-o zi, cînd toți îi deteră un bal,
După ce refuză și limbi și cașcaval,
Zicînd că e în post și nu poate mînca,
Pe prietenii săi ceru a-mbrățișa.
Ce fel de-mbrățișări ! Ce fel de sărutat !
Pe cîți gura punea,
Îndată îi jertfea ;
Încît abia doi-trei cu fuga au scăpat.
Cotoiul cel smerit
E omul ipocrit.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"